

Arrest

nr. 178 392 van 24 november 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 8 juli 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 juni 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 oktober 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 november 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. BRAEM, die *loco* advocaat F. GELEYN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen werd u op 16 februari 1982 geboren in de wijk Karradat Meryem in Al Salehiya, Bagdad, Irak. U bent Iraaks staatsburger, Arabier, en soennitisch moslim. Uw familie behoort tot de stam Al Mhameda, wat een sub-stam is van de stam Dlaimi. Uw vader is A.J. en is geboren in Ramadi. Uw moeder is M.A.J. en is geboren in Bagdad. Zij verblijven momenteel in Abu Ghraib. Uw broers Ah., geboren in 1993, en M., geboren in 1995, verblijven bij uw ouders in Abu Ghraib, uw broer Mu., geboren in 1986, is overleden in 2003, uw broer A. (OV 8.096.576), geboren in 1980, vergezelde u bij uw asielaanvraag. Uw zussen H. en L. zijn getrouwd en verblijven in Al Jamaa, Bagdad. In 2007 bent u gehuwd met V.F.M.. U heeft een dochter Ne., geboren op 25 oktober 2008 in Bagdad, en een zoon D.,

geboren op 11 oktober 2013 in Abu Ghraib. Uw vrouw en kinderen verblijven momenteel bij haar tante en moeder in de Al Amar-wijk in Bagdad.

In 2003, achttien dagen na de val, begon u te werken voor het Amerikaanse bedrijf Falcon. In eerste instantie moest u helpen de bevolking te sensibiliseren over de Amerikaanse missie. Later werd u gepromoveerd en werkte u als bodyguard voor belangrijke personen en bezoekers. Ongeveer drie maanden nadat u was begonnen werken bij het bedrijf kwam uw broer Mu. er ook werken. In mei 2003 was u samen onderweg van uw werk naar huis. U bestuurde de auto, en merkte dat u werd achtervolgd. Bij het rondpunt in Abu Jaffar Al Mansour heeft de achtervolgende auto u langs rechts ingehaald en uw auto beschoten. Mu., die langs u zat, werd in de buik geraakt. U bent direct met hem naar het ziekenhuis gereden. Een paar dagen later, op 27 mei 2003 is uw broer overleden.

Zelf bleef u bij het bedrijf werken, uw broer A. begon in 2004 voor hetzelfde bedrijf te werken. In 2006 stond u op een avond met uw broer A. en uw vriend H. aan de deur. Een witte Toyota kwam langs, die de bijnaam 'eendje' had en die u kende als behorende tot de Hussainiya en het Mehdi-leger. Er werd geschoten, uw broer werd geraakt aan zijn been. Uw vader bracht hem naar het privéziekenhuis Aldebatjie in Al Harifiyah, u bracht de rest van de familie naar het huis van uw tante. Toen A. uit het ziekenhuis kwam, verhuisde u met de familie naar Saqlawiyah, Fallujah. U koos voor Saqlawiyah omdat de broers van uw vader daar waren. De veiligheidssituatie was er op dat moment niet echt stabiel, maar omdat uw stam daar was, was u er veilig.

In Saqlawiyah kende u geen concrete problemen tussen 2006 en 2015, u werkte er als smid. Uw vader reisde regelmatig naar Bagdad om documenten voor u en andere leden van de familie aan te vragen. Hij deed dat omdat het voor u te gevaarlijk was om naar Bagdad te reizen en hij als oude man niet werd tegengehouden. Sinds 2014 was Daesh aanwezig in de regio en werd er gevochten tussen Daesh, het leger en Al Sahwa. Begin 2015 vond een incident plaats aan de brug over de Eufraat, waarbij Daesh 's nachts een militaire basis aanviel en vierhonderd soldaten vermoordde. In mei 2015 kan Daesh aan bij de brug, en besloot uw familie om te vluchten. Samen met uw ouders en broers vertrok u naar Abu Ghraib. Daar verbleef u twee dagen, waarna uw vriend O. u en A. kwam halen. U verbleef de rest van de maand in Ghazaliya. Op 25 juni 2015 vertrok u van Bagdad met het vliegtuig naar Istanbul. Daarna reisde u naar Athene, van waar u per vrachtwagen in zes of zeven dagen naar België reed. Op 27 juli 2015 kwam u aan in België en diende u uw asielaanvraag in.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: kopies van de identiteitskaarten van uw vrouw en kinderen, een kopie van uw huwelijksakte, een kopie van uw paspoort, uw nationaliteitsbewijs, uw identiteitskaart, uw woonstkaart, foto's van uw werk, een kopie van de overlijdensakte van uw broer, en de DHL-enveloppe waarmee u uw documenten uit Irak heeft ontvangen.

B. Motivering

Op basis van uw verklaringen en door onderzoek wordt door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aangetoond heeft.

Er dient opgemerkt te worden dat u uw asielaanvraag integraal steunt op dezelfde motieven die werden aangehaald door uw broer, A.J.A.-M.. In het kader van de door hem ingediende asielaanvraag heb ik een weigeringsbeslissing genomen die als volgt luidt:

“Op basis van uw verklaringen en door onderzoek wordt door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aangetoond heeft.

Uit uw verklaringen dient immers te worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering dat u de laatste jaren vóór uw vertrek naar België in Saqlawiyah, Fallujah verbleef. In de eerste plaats dient te worden gewezen op uw bijzonder gebrekkige kennis over de situatie in de regio in de afgelopen jaren. Wanneer u werd gevraagd de situatie van Daesh in uw regio en de evolutie in de maanden en jaren voor uw vertrek te beschrijven, antwoordde u dat Daesh in 2014 in de regio was binnengevallen, maar dat ze niet zo actief waren. Verder kon u niks vertellen over militaire incidenten in Saqlawiyah en zei u dat u enkel 's nachts gevechten en luchtaanvallen ver van uw huis hoorde en dat er een conflict van één dag bij een brug plaatsvond. In Saqlawiyah zou Daesh volgens u niet gekomen zijn (CGVS, p. 15-16). Volgens uw verklaringen bent u niet eerder uit Saqlawiyah gevlucht omdat u dacht dat Daesh in Fallujah zou blijven, omdat de bewoners van Fallujah zelf hun stad aan Daesh hebben gegeven, Daesh ze niet echt heeft veroverd, en Saqlawiyah als landbouwstreek anders is (CGVS, p. 16). De realiteit is echter dat Saqlawiyah zich al sinds geruime tijd voor uw vertrek in het midden van de strijd bevond tussen Daesh, het Iraakse leger en andere strijdende groeperingen. Verschillende bronnen geven duidelijk aan dat de situatie in de regio bijzonder precair was. Het meest in het oog springende incident is de belegering van Saqlawiyah in september 2014, waarbij honderden soldaten dagenlang

vastzaten, veel slachtoffers zijn gevallen, en waarbij volgens bepaalde bronnen chloorgas is gebruikt. De belegering vond plaats op een basis waar meer dan achthonderd soldaten waren gestationeerd. U had echter nog nooit van de belegering van Saqlawiyah gehoord (CGVS, p. 16-17), wist niet dat er een militaire basis was in Saqlawiyah (CGVS, p. 15) en u wist niet of er tijdens het huidige conflict in Irak chloorgas werd gebruikt (CGVS, p. 17-18). Uw broer had wel weet van een militaire basis in Saqlawiyah, en sprak over een incident begin 2015 waarbij 400 soldaten 's nachts zouden zijn vermoord bij een aanval van Daesh. Meer details kon hij er echter niet over vertellen (CGVS broer, p. 16). Voor het overige had hij geen weet van belangrijke incidenten in Saqlawiyah, en kon hij ook niet over een specifiek incident vertellen dat heeft plaatsgevonden met betrekking tot gevechten of luchtaanvallen (CGVS broer, p. 23). Uw broer was klaarblijkelijk ook niet op de hoogte van de belegering van Saqlawiyah in september 2015. Van personen die gedurende een dermate lange periode in oorlogsgebied zouden hebben gewoond, kan verwacht worden dat ze hierover op doorleefde wijze kunnen vertellen en op de hoogte zijn van concrete details over dergelijke belegering. Gezien de werkwijze die Daesh hanteerde bij de aanval in september 2014, de zware tol die deze aanval heeft geëist en de aandacht die het incident heeft gekregen in nationale en internationale media, kan worden verwacht dat u hier beiden goed van op de hoogte was en het incident in de tijd kon plaatsvinden. Het feit dat u van dit alles niets wist, ondermijnt op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van uw verklaringen dat u in deze periode in Saqlawiyah verbleef.

Het is daarenboven opmerkelijk dat het enige identiteitsdocument dat u kan neerleggen dat uw verblijf in Saqlawiyah moet aantonen, de woonstkaart van uw vader is. Al uw andere identiteitsdocumenten en die van uw familieleden (vader, broer N. en diens vrouw en kinderen) werden afgegeven in Bagdad. Volgens uw verklaringen en die van uw broer bevond uw burgerlijke registratie zich nog in Bagdad, en was het uw vader die naar Bagdad reisde telkens wanneer iemand van uw familie nieuwe documenten nodig had (CGVS, p. 9-11). U verklaarde dat het veranderen van de burgerlijke registratie een lange procedure was, en dat niemand het deed (CGVS, p. 10). Omdat het voor jonge mannen te gevaarlijk was om naar Bagdad te reizen, regelde uw vader alles (CGVS, p. 10). Uw broer verklaarde zelfs dat het gevaarlijker zou zijn voor hem om één maal naar Bagdad te reizen om de registratie te veranderen, dan voor uw vader om telkenmale op en neer te reizen (CGVS broer, p. 13). Hij had naar eigen zeggen meer angst op de tien minuten-durende reis van Abu Ghraib naar Bagdad dan op de reis naar België, omdat de angst groot was dat een militie u zou tegenhouden en vermoorden (CGVS broer, p. 17). De logica van deze redenering wordt echter ernstig aangetast door het feit dat u het in de eerste helft van 2014 (anderhalf tot twee jaar voor uw gehoor op 28 april 2016) opportuun achtte om via de luchthaven van Bagdad naar Turkije te reizen om er voor tien dagen op vakantie te gaan (CGVS, p. 11). Het is weinig geloofwaardig dat u een dergelijk risico zou nemen, enkel omdat u even anders wilde doen en het land uitgaan (CGVS, p. 18). Uw verklaring dat uw vader u wegbracht en hij een oude man is die niet zou worden tegengehouden (CGVS, p. 18) is hiervoor geenszins afdoende, aangezien dit niet wil zeggen dat u niet zou kunnen worden tegengehouden. Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, vonden in deze periode overigens zware gevechten plaats in de regio tussen Fallujah en Bagdad. Dat u ondanks dit alles het risico zou nemen om naar Bagdad te rijden, en vervolgens na uw vakantie terug te keren naar oorlogsgebied, is bijzonder onwaarschijnlijk. Daarnaast is het ook vreemd dat de documenten die naar u en uw broer werden opgestuurd vanuit Bagdad, van het DHL-kantoor in Mansour werden verzonden door uw jongere broer M.. Zowel u als uw broer verklaarden in eerste instantie dat uw vader deze documenten had verzonden (CGVS, p. 16-17; CGVS broer, p. 14-15). Geconfronteerd met het feit dat de naam van uw broer M. op de enveloppe staat als afzender, verklaarde u dat M. misschien mee was met uw vader toen hij de documenten verstuurde. N. had echter gezegd dat uw broers zeker niet meer in Bagdad kwamen (CGVS broer, p. 13-14). Hij dacht dat uw vader het pakket misschien had verstuurd onder naam van M. omdat hij diens identiteitskaart bij zich had (CGVS broer, p. 14-15). Dit is een verklaring die kant noch wal raakt, aangezien hier geen enkele reden voor zou zijn.

Het feit dat u er toe in staat was een kaart van Saqlawiyah te tekenen en toe te lichten, kan deze vaststelling niet veranderen. Het volstaat immers hooguit de stad te hebben bezocht om een dergelijke kaart te kunnen tekenen, hetgeen u volgens uw broer ook deed al voor u uit Bagdad zou zijn gevlucht (CGVS broer, p. 23). U heeft geen van beiden zaken op facebook kunnen tonen die een link aangeven met Saqlawiyah, zoals bijvoorbeeld vrienden uit de regio of foto's (CGVS, p. 18, CGVS broer, p. 18), u heeft geen foto's, rantsoenkaart, werkgegevens of andere zaken getoond die uw verblijf daar aantonen. Het enige concrete element dat u beide aan Saqlawiyah linkt, zijn de woonstkaarten van uw vader en uw broer. Hier dient in de eerste plaats te worden opgemerkt dat uit de beschikbare informatie blijkt dat het verkrijgen van documenten op frauduleuze wijze in Irak bijzonder eenvoudig is. Bovendien, zelfs indien deze woonstkaarten van uw vader en broer echt zijn, tonen ze niet aan dat u daar zelf ook woonde.

Het geheel van bovenstaande elementen laat niet toe te geloven dat u, zoals u beweerde, van januari 2007 tot mei 2015 in Saqlawiyah zou hebben verbleven. Duidelijkheid over de werkelijke streek van recente herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van recente herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Aangezien geen geloof gehecht kan worden aan uw verblijf in Saqlawiyah vanaf 2007 kan ook geen geloof gehecht worden aan de door u aangehaalde reden voor uw verhuis van Bagdad naar Saqlawiyah, namelijk dat er een aanslag op u plaatsvond omdat u soenniet was en voor de Amerikanen gewerkt had. Overigens is het weinig waarschijnlijk dat u, nadat uw broer gestorven zou zijn omwille van zijn werk voor een Amerikaans bedrijf, toch nog besloot voor ditzelfde bedrijf te gaan werken. Toen u gevraagd werd of u niet bang was om dit werk te gaan doen, gelet op wat met uw broer gebeurd was, verklaarde u dat u niet wist waarom u bang zou moeten zijn (CGVS, p. 20), hetgeen een hoogst opmerkelijke denkwijze is in casu. Aan de moord op uw broer Mu. omwille van zijn werk voor een Amerikaans bedrijf kan hoe dan ook geen geloof gehecht worden omwille van de inconsistente verklaringen die u en uw broer hierover aflegden. Wanneer u werd gevraagd om te vertellen wat er met hem was gebeurd kon u enkel zeggen dat hij met een kogel beschoten was en dat N., uw broer, er meer over wist (CGVS, p. 19). N. verklaarde dat hij achttien dagen na de val van Saddam Hussein in 2003 voor de Amerikanen begon te werken, en dat Mu. ongeveer drie maanden later was begonnen (CGVS broer, p. 7-8). Mu. zou zijn overleden op 27 mei 2003, enkele dagen na de beschieting (CGVS broer, p. 19). Saddam Hussein was echter aan de macht tot 9 april 2003. Als uw broer N. werkelijk achttien dagen later voor de Amerikanen was beginnen werken, en Mu. nog eens drie maanden later, dan zou dat rond 25 juli 2003 zijn geweest – twee maanden nadat hij volgens de verklaring van uw broer zou zijn vermoord. U hebt bijgevolg niet aannemelijk gemaakt dat u in Bagdad, waar u geboren bent en waar uw identiteitsdocumenten zijn afgegeven, een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie koestert of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de zin van artikel 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet loopt. "

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 31 maart 2016 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed coördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden nauwelijks gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Sinds begin 2016 heeft IS twee aanvallen uitgevoerd waarbij militaire tactieken gehanteerd werd, namelijk een aanval op een winkelcentrum op 11 januari 2016, en een dubbele aanval op Abu Ghraib op 28 februari 2016. Dergelijke gecombineerde militaire operaties blijven echter zeer uitzonderlijk. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit de dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevalen. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, bleven tijdens de ramadan voor het eerst weer 's nachts restaurants open, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Bagdad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

De informatie waarop deze beslissing is gebaseerd, is toegevoegd aan uw administratief dossier.

De documenten die u heeft neergelegd, namelijk kopiën van uw identiteitskaart, die van uw vrouw en kinderen, uw paspoort, uw huwelijksakte, uw woonskaart en uw nationaliteitsbewijs, kunnen bovenstaande vaststelling niet wijzigen. Uw huwelijksakte is immers, net als uw andere documenten, ook afgegeven in Bagdad. De foto's tonen enkel aan dat u op bepaalde momenten gewapend was en

buitenlandse personen heeft ontmoet, hetgeen op zich niet van die aard is om bovenstaande vaststellingen te wijzigen. De kopie van de overlijdensakte van uw broer en de enveloppe waarmee de documenten u werden overgemaakt werden hierboven reeds besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Ter terechtzitting wordt door de raadsvrouw van verzoeker meegedeeld dat haar cliënt met behulp van IOM, op vrijwillige basis, is teruggekeerd naar Irak.

2.2. De Raad wijst erop dat “*zich buiten het land bevinden waarvan men de nationaliteit bezit*” een voorwaarde is om te voldoen aan de vluchtelingenstatus. De subsidiaire beschermingsstatus kan ook niet worden toegekend aan de persoon die intussen teruggekeerd is naar zijn/haar land van herkomst.

Aangezien verzoeker door zijn handelwijze verzaakt aan de door hem ingeroepen internationale bescherming is zijn beroep doelloos geworden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig november tweeduizend zestien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER